

Kedves testvéreim a Krisztusba vetett hit által!

Nagyon érdekes Péter apostol beszédében, hogy azt mondja: Térjete meg és keresztkeljedjete meg mindnyájan Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.

Mindnyájan tudjuk, hogy pünkösöd a Szentlélek ünnepe, vagy, ha úgy tetszik, a Szentlélek kitöltésének ünnepe, és ezért ez a péteri bizonyoságtétel kulcs annak a megértésében, hogy mit is jelent a Szentlélek megkapása, kitöltése.

Jöllehet, adná magát a képzeletünkben, hogy a Szentlélek kitöltését azzal kapcsoljuk össze, hogy szél zúgott a helységben, ahol a 12 tanítvány volt, meg tüzes lángnyelvek, ráadásul utána nyelveken szóltak, mégis a történet azzal folytatódik, hogy a 3000 megkeresztelkedőre is kiáradt a Szentlélek. A Szentlélek munkáját tehát nem mindig kísérik csodák, mint például a 12 tanítvány Szentlélekkel való betöltekezésénél, viszont mindig kísérik jelek, arra utaló jelek, hogy Isten Szentlelke hogyan hatja át a hívő ember lelkét.

Amikor ma a keresztyének szerte e világon mindenütt ünneplik a Szentlélek ünnepét, akkor lehet, hogy különös kegyelemből Isten még csodával is kedveskedik hozzá, de ami biztos: ahol Isten Szentlelke munkálkodik, ott annak többféle jele is van, sőt, akit átjár Isten Szentlelke, az maga is jellé válik.

Mik ezek a jelek?

A teljesség igénye nélkül igénk alapján hadd emeljek ki ötöt ezek közül!

A Szentlélek munkájának jeleként először is azt olvassuk, hogy az emberek azt kérdezték Péter apostoltól: mit tegyünk? Ezt a kérdést nem arra érdemes kiélezní, hogy Isten Szentlelke elbizonytalanít, hanem arra, hogy akit megérint, az megértette: nem neki kell felhasználnia Isten Szentlelkét a teljesebb élethez, hanem Isten Szentlelke akarja az embert felhasználni a teljesebb életre, és ehhez neki kell kérdést feltennie, és azután a megértett válasz alapján változnia. Nem az ember rendelkezik a Szentlélek által valamilyen isteni ajándékkal, különleges képességgel, amit örömmel használhat, hanem Isten ajándéka kezd el rendelkezni az ember életével. Hiszen Isten Szentlelke maga az Isten, az ő megnyilvánulásának egyik arculata, a Szentháromság Isten úgymond harmadik személyeként. Amikor tehát Isten, illetve az ő Szentlelke betölt, akkor ez nem az isteni erő magunk használatára, hasznára való befogását jelenti, hanem azt, hogy Isten a maga hasznára, dicsőségére használja a hívő embert, annak életét, lelkét.

Pál apostol egyszer ezt így fogalmazta meg: élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus. Nem ő a Krisztus, de Krisztus az irányítója. Nem az a kérdés, hogy hívő emberekként mit tegyünk Isten Szentlelkével, hanem az, hogy Isten Szentlelke mit tegyen velünk? Mert Isten az ő gyermekeiként használni akar. Nem kihasználni, hanem felhasználni rengeteg áldásra, azok közvetítésére. Ezekhez valók a Szentlélek ajándékai, amik pünkösdkor kitöltettek, és az óta is minden emberre, aki Isten Szentlelkét befogadja.

Egy másik fontos gondolat a Szentlélek kitöltéséről, illetve arról, hogy milyen jele van ennek, az, hogy ehhez meg kell térni. Ahogyan az anyagi világban is vannak olyan tárgyak, elemek, amelyek nem tudnak egyesülni a másikkal, vagy akár az emberi testnél vannak olyan szervek, amelyek nem tudnak befogadni műtét után egy másik szervet, vagy valamilyen anyagot, ami pedig az ember életét segítené, ugyanúgy az Isten Szentlelkét nem lehet külső

Tatabánya-Óvárosi Református Gyülekezet

Hamar László lelkész

Elhangzott 2024. május 19-én

megjelenésként, de valójában tőlünk idegen lélekként magunkra húznunk. Azért nem, mert azonnal leválik rólunk, mert azonnal kiderül, hogy nem egylényegű velünk, nincs lelki gyümölcs, azonnal kiderül, hogy egymással nem egyeztethető dolgokat próbál keverni az ilyen ember. Isten Szentlelkét csak megtéréssel lehet befogadni. Természetesen hit kell hozzá, de nem elég csak hinni, hanem meg is kell térni. Ahogyan akkor, ha poros és nyálkás egy út, a fékezés hatékonysága elképesztően rossz - ezt én már megtapasztaltam életem legnagyobb autóbaleseténél -, ugyanúgy a bűneink, amik porossá teszik életünket, Isten Szentlelkének hatékonyságát gyakorlatilag lenullázzák. A megtérés olyan változás kell, hogy legyen, ami által nem csupán magunkra akarjuk húzni Isten Szentlelkét, hanem a hozzá nem illő lelkületet, szokást, tettet el is akarjuk távolítani magunkból. Ezért mondja azt Péter apostol: Hogy mit is tegyetek? Hát azt, hogy térjete meg! Térjete meg, vagyis vessétek el magatokból a bűnt, hogy felöltözhessétek az új személyiséget.

Ugyanennek a gondolatnak a jegyében mondom azt is, hogy a Szentlélek leleplezi az ember bűnét, még hozzá úgy, hogy az fáj, de ez egyben Istenhez vezet. Odáig sok ember el szokott jutni, hogy a bűnei fájnak neki – természetesen tudjuk, hogy nem minden embernél igaz ez, sőt talán még nekünk is volt olyan, amikor idáig jutottunk el a Sátán uralma alatt -, ám odáig eljutni, hogy a bűnök fájnak, hogy megutáljuk őket, örömmel fordulunk el tőlük, és Istennél keressük a bűnbocsánatot, sajnos, csak kevesebbeknek sikerül. Azok jutnak el idáig, akik engedik Isten Szentlelkét munkálkodni. Erről is van egyébként egy olyan érdekes Pál apostoli mondat, ami szerint az Isten szerinti szomorúság megbánhatatlan megtérést szerez az üdvösségre, a világ szerinti szomorúság viszont halált szerez. Az elsőnél a nyereség és a győzelem érzése a meghatározó, a másikonál a veszteség, a kudarc. A megtérésnél a bűnvallás mellett Isten kegyelmének elfogadása is megtörténik. Isten Szentlelke leleplezi a bűnt, ezzel fájdalmat okoz, de aztán elvezet a kegyelemhez is. Még mindig ennél a gondolatnál azt is hadd teszem hozzá, hogy amikor Isten Szentlelke leleplezi a bűnt, akkor eltörpül mellette a mások hibája, a rossz politikai helyzet, az élet egyéb nehézségei, mert az illetőt csak a maga bűnei érdeklik. Egyszer egy amerikai országos kérdőívnél az volt a kérdés, hogy mi a baj ezzel a világgal, és emberek milliói írtak ezt-azt, de egy hívő ember becsületesen azt válaszolta: Én. Én magam vagyok a baj. Ez Isten Szentlelkének munkája. Testvéreim, nem az a baj, hogy látva mások bűneit lelkesen foglalkozunk e világ mindenféle igazságtalanságával, bűnével és jó esetben igyekszünk tenni ellene, hanem az, hogy emiatt, erre hivatkozva szeretjük elhagyni a megtérést. A magunk megtérését. 2000 éve ott pünkösdkor 3000 lélek nem a római birodalmat szidta, vagy azokat, akik keresztre feszítették Jézust, hanem magukról kérdezték, hogy mit tegyenek, és Péter ezt mondta: térjete meg!

A harmadik gondolatom a Szentlélek kitöltetéséről, illetve annak jeléről az, hogy ez az Isten szerinti megtérés felszabadít. Felszabadít öröme, felszabadít közösségre, felszabadít figyelemre, felszabadít Isten akarátának mind a keresésére, mind cselekvésére, felszabadít az emberek szeretésére. Isten Szentlelke minden korábbi határt átlépő szeretetre szabadít fel. Mert az ember innentől nem lelketlenül, lélektelenül, lélek nélkül, vagy rossz lélekkel él, hanem lelkesen, Isten Szentlelkétől átjárva, azzal betöltekezve. Felszabadultan minden jóra. Még megbocsátani is öröm.

A negyedik gondolatom a Szentlélek jeléről az, hogy Isten Szentlelke keresztelésre hív, vagy ahogyan ezt a kifejezést sokan másképp mondják: bemeztésre. Mit is jelent ez? Azt, hogy az illető kifejezi általa a Krisztushoz tartozást, hiszen Krisztus nevére keresztelkedik. Egyébként

olyan szép, hogy az antióchiai gyülekezetről, amelyik néhány évtizeddel a jeruzsálemi után keletkezett, a nem hívők azt mondták, hogy a gyülekezet tagjai krisztusiak. Görögül krisztianoszok. Krisztiánok. Szlávul kresztyánok. Magyarul keresztyének. A kívülállók látták az antióchiai gyülekezeti tagok életét és azt mondták: ők krisztusiak. Krisztusra emlékeztetők. Tőle átitatottak. Ezt jelenti a Krisztus nevében megkeresztelkedni. Bárcsak rólunk, magyarországi keresztyénekről is ez a kifejezés jutna eszébe a nem hívőknek, hogy ezek a hívők krisztusiak. A Krisztus nevébe való keresztelkedés azt jelenti: látható jelét adom annak, hogy én a Krisztushoz tartozó vagyok és nem a világhoz. Benne élek a világban, de nem vagyok annak alávetettje. Krisztushoz tartozó vagyok, s mint ahogyan a házasságban a jegygyűrű jelzi, hogy foglalt vagyok, meg van a párom, életem párja, ugyanúgy a megkeresztelkedésnél, bemerítésnél ezzel azt jelzem: foglalt vagyok, én innentől már Krisztusé vagyok, el a kezekkel minden másnak és mindenki másnak! Innentől már nincs visszaút. Innentől nincs már több úrnak, más úrnak szolgálás is. Innentől életfogytig Krisztusé vagyok.

Lutherről, a híres reformátorról tudjuk, hogy amikor a depresszió és a kísértések gyötörték, akkor lelkének erősítésül temploma falára krétával ezt írta: Meg vagyok keresztelve! Vagyis a Krisztusé vagyok.

És végül utolsó gondolatként arról, hogy milyen jele is van Isten Szentlelkének, hadd hívjam fel a figyelmet arra is, hogy az Isten Szentlelkétől adatott beszéd, vagyis mind a nyelveken szólás, mind pedig a prédikálás összekötötte az embereket. Így olvastuk igénkben: elkezdtek más nyelven szólni, ahogyan a Lélek adta nekik. És még ezt is olvastuk: ezt hallva, mintha szíven találták volna az embereket.

Más nyelven szólni. Milyen jó! Olyan nyelven, ahol egy nyelvet beszélnek a házastársak! A szülők és gyermekek. A nagyszülők, dédszülők és a gyermekek, unokák, dédunokák. Ahol egy nyelvet beszélnek a testvérek, rokonok. Az egy nemzethez, hazához tartozók. Az egy gyülekezetbe tartozók, de akár a különböző felekezeti gyülekezetek. Ez az új nyelv, ez a más nyelv nem szétválasztó nyelv, mert elvek feladása nélkül tud igazodni, szívhez szóló lenni. Ez a nyelv nem szid, nem kárhoztat, nem sértődékeny, nem türelmetlen, nem káromkodik, hanem megbocsát, figyelmes, bizonyágtevő, hitvalló. Összeköt másokkal anélkül, hogy ettől beszennyeződne. Pontosan úgy, ahogyan ezt Jézus tette, vagy pünkösdkor a tanítványok.

Még ehhez a gondolathoz fűzve szeretném mondani, hogy milyen jó lenne, ha az óvodákban, amikor az anyák a gyermekeiket úgymond leadják, vagy felveszik, milyen jó lenne, ha sokan közülük végre más nyelven kezdenének beszélni, mert ami ott az ideges kapkodásukban el szokott hangozni, az gyalázat. Vagy az iskolák szüneteiben, amit a gyermekek egymásnak mondanak, és ahogyan mondják, jaj, mennyire jó lenne más nyelv. Vagy a parlamentben a politikusok közt, akik ott percekig csak szidják egymást, és ilyenkor egyáltalán nem a közjóért és a közjóról beszélnek, de persze utána a büfében meg szent a béke, ja, és a közös üzleteikben. Vagy a családokban ebédeknel, ahol mindenki mondja, hajtogatja a magáét, mindenki csak áldozat, mármint annak állítja be magát, és egymásnak ellenségei. Az önigazolás nyelvét akadémiai szinten beszéljük, de bezzeg a megigazulását csak dadogjuk. Új nyelvre van szüksége ennek a világnak! És az a jó, hogy már van. Isten már elküldte az ő Szentlelkét. Csak be kell fogadni.

Testvéreim! A teljesség nélkül, az ige alapján ma 5 jelről szóltam, amikben Isten Szentlelke kitöltetik, vagyis lehet kapni Isten ajándékaként a Szentlelket. Ezek a következők:

Tatabánya-Óvárosi Református Gyülekezet

Hamar László lelkész

Elhangzott 2024. május 19-én

1. Nem nekünk kell használni Isten Szentlelkét, Szentlelkének erejét a magunk elképzelése szerint, hanem az használ minket.

2. Isten Szentlelkét csak a megtérés által lehet befogadni, ami nem más, mint őszinte bűnbánat és Isten bűnbocsánatának elfogadása.

3. Isten Szentlelke felszabadít. Megszabadít a rossztól, a Sátántól való alávetettségtől és felszabadít mindenféle jóra.

4. Isten Szentlelke keresztségre, bemeztésre, egyértelmű vallásgyakorlatra hív, vagyis arra, hogy egyértelmű, látható jelét adjuk a hozzá tartozásnak.

5. Isten Szentlelke új nyelvet ad a szánkba, ami által a szavak szívig érhetnek.

Testvéreim! Ha Isten ezeken a jeleken felül még csodákat is ad, az az ő döntése. Nekünk nem a csodákat kell kisajtolni Isten Szentlelkének munkájából, hanem jelét kell adnunk annak, hogy átvárt, betöltött, hogy megkaptuk Isten Szentlelkének ajándékát.

Isten ígéje ma azt kérdi tőlünk: Van-e jele életünknek, hogy Isten Szentlelke lakozik bennünk? Ha igen, az nagyon jó, ha nem, akkor ez intő jel arra: itt van az ideje, hogy fogadjuk be hittal az ő Szentlelkét, vagy éppen újra fogadjuk be hittal az ő Szentlelkét. Ámen.